

I de Tilfælde hvor Bøder ikkendes efter denne Lov, bliver, forsaavidt ikke Andet er fastsat, Bøderne paalagte af Tolldbestyrelsen, medmindre samme ønsker Sagen afgjort ved Domstolene. Det staar dog steds Brændevinsbrænderen eller anden Bedkommende frit for, inden 4 Uger fra den Tid Opdagelsen har fundet Sted, at forlange de paagjældende Sager undergivne Domstolenes Afgjørelse, hvilket da foranlediges af Tolldbestyrelsen. Alle fra denne Lov hidrørende Sager behandles som offentlige Politisager. Tolldbestyrelsen tager Bestemmelse om de af samme foranledigede Sagers Appel fra det Offentliges Side.

§ 51.

Alle Bederlag for Afgifter (§ 48) tilfalde Statskassen; andre i Genhold til denne Lov ikkendte Bøder saavel som Konfiskationsbeløb deles lige mellem Anholdere og Angivere.

7de Afdeling.

Lovens Træden i Kraft og Omraade m. v.

§ 52.

Denne Lov træder i Kraft den 1ste Oktober 1872, dog at Bestemmelsen i § 36 om Størrelsen af den Afgiftsgodtgjørelse, der tilstaaes ved Udførsel af Spiritus, først træder i Kraft 6 Maaneder senere.

§ 53.

Lov af 7de Februar 1851 om Brændevinsbesættningens Forandring m. m., §§ 6—31, Lov af 28de Mai 1853 om Ændringer i fornævnte Lov af 1851 samt Lov af 5te August 1864 om en Rigsstat paa Brændevinsbrændingen m. m., §§ 1 og 4, ere ophævede fra den Tid, da nærværende Lov træder i Kraft, ligesom § 29 i Lov af 29de December 1857 om Haandværks- og Fabrikdrift m. m. tildels er ændret ved sammes § 2. Lov af 24de Februar 1865 om Afgiftsgodtgjørelse ved Udførsel af Brændevin ophæves fra den Tid, da nærværende Lovs § 36 træder i Kraft.

§ 54.

Loven gjælder ikke for Færøerne.

Bemærkninger til foranstaaende Lovforslag.

Brændevinsbrændingen, der som en for et agerdyrkende Land naturlig Industri tidligt har været almindeligt udbredt i Danmark, saavel paa Landet som i Kjøbstæderne, blev alt i Begyndelsen af det 17de Aarhundrede gjert til Gjenstand for Besættning. Denne bestod i en Afgift paa den Malt eller Sæd, der anvendtes til Tilvirkningen af Brændevin, og fremtraadte navnlig i Kjøbstæderne som en Afgift paa Formalingen af Korn til Hint Brug, hvilket i 1804 forandrede derhen, at der ved Siden af Formalingsafgiften, som samtidigt blev nedsat, paalagdes en Afgift for hver Brænding efter Rumindholdet af det anvendte Mæstekar (Gjæringskar) og af Kjedlen med dertil hørende Hat, saaledes at ved Af-